

I List do Tymoteusza

Rozdział 1

1. Paweł, apostoł Chrystusa Jezusa według nakazu Boga naszego, Zbawiciela, i Chrystusa Jezusa, naszej nadziei - 2. do Tymoteusza, swego prawowitego dziecka w wierze. Łaska, miłosierdzie, pokój od Boga Ojca i Chrystusa Jezusa, naszego Pana. 3. Jak poleciłem ci, byś pozostał w Efezie, kiedy wybierałem się do Macedonii, [tak polecam teraz], abyś nakazał niektórym zaprzestać głoszenia nauki odmiennej, 4. a także zajmowania się baśniami i genealogiami bez końca. Służą one raczej dalszym dociekaniom niż planowi Bożemu zgodnemu z wiarą. 5. Celem zaś nakazu jest miłość, płynąca z czystego serca, dobrego sumienia i wiary nieobłudnej. 6. Odstąpiwszy od nich, niektórzy zwrócili się ku częstszemu gadaniu. 7. Chcieli uchodzić za uczonych w Prawie, nie rozumiejąc ani tego, co mówią, ani na czym się opierają. 8. Wiemy zaś, że Prawo jest dobre, jeśli je ktoś prawidłowo stosuje, 9. rozumiejąc, że Prawo nie dla sprawiedliwego jest przeznaczone, ale dla postępujących bezprawnie i dla niesfornych, bezbożnych i grzeszników, dla niegodziwych i światowców, dla ojcobójców i matkobójców, dla zabójców, 10. dla rozpustników, dla mężczyzn współżyjących ze sobą, dla handlarzy niewolnikami, kłamców, krzywoprzysięzców i [dla popełniających] cokolwiek innego, co jest sprzeczne ze zdrową nauką 11. powierzonej mi Ewangelii chwały błogosławionego Boga. 12. Dzięki składam Temu, który mnie umocnił, Chrystusowi Jezusowi, naszemu Panu, że uznał mnie za godnego wiary, skoro przeznaczył do posługi sobie mnie, 13. ongiś bluźniercę, prześladowcę i oszczercę. Dostałem jednak miłosierdzia, ponieważ działałem z nieświadomością, w niewierze. 14. A nad miarę obfita okazała się łaska naszego Pana, wraz z wiarą i miłością, która jest w Chrystusie Jezusie. 15. Nauka to godna wiary i zasługująca na całkowite uznanie, że Chrystus Jezus przyszedł na świat zbawić grzeszników, spośród których ja jestem pierwszy. 16. Lecz dostałem miłosierdzia po to, by we mnie pierwszym Jezus Chrystus pokazał całą wielkoduszność jako przykład dla tych, którzy w Niego wierzyć będą na życie wieczne. 17. A Królowi wieków, nieśmiertelnemu, niewidzialnemu, Bogu samemu - cześć i chwała na wieki wieków. Amen. 18. Ten właśnie nakaz poruczam ci, Tymoteuszu, dziecko [moje], w myśl proroctw, które uprzednio wskazywały na ciebie: byś [wsparty] nimi toczył dobrą walkę, 19. mając wiarę i dobre sumienie. Niektórzy, odrzuciwszy je, stali się rozbitkami w sprawach wiary; 20. do nich należy Hymenajos i Aleksander, których wydałem szatanowi, ażeby się oduczili bluźnić.

Rozdział 2

1. Polecam więc przede wszystkim, by prośby, modlitwy, wspólne błagania, dziękczynienia odprawiane były za wszystkich ludzi: 2. za królów i za wszystkich sprawujących władzę, abyśmy mogli prowadzić życie ciche i spokojne z całą pobożnością i godnością. 3. Jest to bowiem dobre i miłe w oczach Zbawiciela naszego, Boga, 4. który pragnie, by wszyscy ludzie zostali zbawieni i doszli do poznania

prawdy. **5.** Albowiem jeden jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek, Chrystus Jezus, **6.** który wydał siebie samego na okup za wszystkich, jako świadectwo, w oznaczonym czasie. **7.** Ze względu na nie ja zostałem ustanowiony głosicielem i apostołem - mówię prawdę, nie kłamię - nauczycielem pogan w wierze i prawdzie. **8.** Chcę więc, by mężczyźni modlili się na każdym miejscu, podnosząc ręce czyste, bez gniewu i sporów. **9.** Podobnie kobiety - skromnie przyodziane, niech się przyozdabiają ze wstydlivością i umiarem, nie przesadnie zaplatanymi włosami, nie złotem czy perłami, czy kosztownym strojem, **10.** lecz dobrymi uczynkami, co przystoi kobietom, które się przyznają do pobożności. **11.** Kobieta niechaj słucha nauk w cichości, z całym poddaniem. **12.** Nauczać zaś kobiecie nie pozwalam ani też przewodzić nad mężem, lecz [chcę, by] trwała w cichości. **13.** Albowiem Adam został pierwszy ukształtowany, potem - Ewa. **14.** I nie Adam został zwiedziony, lecz zwiedziona kobieta popadła w przestępstwo. **15.** Zbawiona zaś zostanie przez rodzenie dzieci; [będą zbawione wszystkie], jeśli wytrwają w wierze i miłości, i uświęceniu - z umiarem.

Rozdział 3

1. Nauka to godna wiary: jeśli ktoś dąży do biskupstwa, pragnie dobrego zadania. **2.** Biskup więc powinien być bez zarzutu, mąż jednej żony, trzeźwy, rozsądny, przyzwoity, gościnny, sposobny do nauczania, **3.** nie przebierający miary w picu wina, nieskłony do bicia, ale opanowany, niekłótlivy, niechciwy na grosz, **4.** dobrze zarządzający własnym domem, z całą godnością trzymający [swoje] dzieci w uległości. **5.** Jeśli ktoś bowiem nie umie stanąć na czele własnego domu, jakżeż będzie się troszczył o Kościół Boży? **6.** Nie [może to być] świeżo ochrzczony, ażeby wbiwszy się w pychę, nie wpadł w diabelskie potępienie. **7.** Powinien też mieć dobre świadectwo ze strony tych, którzy są z zewnątrz, ażeby się nie naraził na wzgardę i sidła diabelskie. **8.** Diakonami tak samo winni być ludzie godni, nieobłudni w mowie, nie nadużywający wina, niechciwi brudnego zysku, **9.** [lecz] utrzymujący tajemnicę wiary w czystym sumieniu. **10.** I oni niech będą najpierw poddawani próbie, i dopiero wtedy niech spełniają posługę, jeśli są bez zarzutu. **11.** Kobiety również - godne, niesklonne do oczerniania, trzeźwe, wierne we wszystkim. **12.** Diakoni niech będą mężami jednej żony, rządzący dobrze dziećmi i własnymi domami. **13.** Ci bowiem, skoro dobrze spełnili czynności diakońskie, zdobywają sobie zaszczytny stopień i wielką pewność w wierze, która jest w Chrystusie Jezusie. **14.** Piszę ci to wszystko, spodziewając się przybyć do ciebie możliwie szybko. **15.** Gdybym zaś się opóźniał, [piszę], byś wiedział, jak należy postępować w domu Bożym, który jest Kościołem Boga żywego, filarem i podporą prawdy. **16.** A bez wątpienia wielka jest tajemnica pobożności. Ten, który objawił się w ciele, usprawiedliwiony został w Duchu, ukazał się aniołom, ogłoszony został poganom, znalazł wiarę w świecie, wzięty został w chwale.

Rozdział 4

1. Duch zaś otwarcie mówi, że w czasach ostatecznych niektórzy odstąpią od wiary, skłaniając się ku duchom zwodniczym i ku naukom demonów. 2. [Stanie się to] przez takich, którzy obłudnie kłamią, mając własne sumienie napiętnowane. 3. Zabraniają oni wchodzić w związki małżeńskie, [nakazują] powstrzymywać się od pokarmów, które Bóg stworzył, aby je przyjmowali z dziękczynieniem wierzący i ci, którzy poznali prawdę. 4. Bo wszystko, co Bóg stworzył, jest dobre, i niczego, co jest spożywane z dziękczynieniem, nie należy odrzucać. 5. Staje się bowiem uświęcone przez słowo Boże i przez modlitwę. 6. Przedkładając to braciom, będziesz dobrym sługą Chrystusa Jezusa, karmionym słowami wiary i dobrej nauki, za którą poszedłeś. 7. Odrzucaj natomiast światowe i babskie bajki. Sam zaś ćwicz się w pobożności. 8. Bo ćwiczenie cielesne nie na wiele się przyda; pobożność zaś przydatna jest do wszystkiego, mając obietnicę życia obecnego i tego, które ma nadejść. 9. Nauka to godna wiary i zasługująca na całkowite uznanie. 10. Właśnie o to trudzimy się i walczymy, ponieważ złożyliśmy nadzieję w Bogu żywym, który jest Zbawcą wszystkich ludzi, zwłaszcza wierzących. 11. To nakazuj i tego nauczaj! 12. Niechaj nikt nie lekceważy twego młodego wieku, lecz wzorem bądź dla wiernych w mowie, w obejściu, w miłości, w wierze, w czystości. 13. Do czasu, aż przyjdę, przykładaj się do czytania, zachęcania, nauczania. 14. Nie zaniedbuj w sobie charyzmatu, który został ci dany za sprawą prorocstwa i przez nałożenie rąk kolegium prezbiterów. 15. W tych rzeczach się ćwicz, cały im się oddaj, aby twoje postępy widoczne były dla wszystkich. 16. Uważaj na siebie i na nauczanie; w tych [sprawach] bądź wytrwały! To bowiem czyniąc, i siebie samego zbawisz, i tych, którzy cię słuchają.

Rozdział 5

1. Starszego wiekiem nie strofuj, lecz nakłaniaj prośbą jak ojca, młodszych jak braci, 2. starsze kobiety - jak matki, młodsze - jak siostry, z całą czystością. 3. Miej we czci te wdowy, które są rzeczywiście wdowami. 4. Jeśli zaś jakaś wdowa ma dzieci albo wnuki, niechże się one uczą najpierw pieczołowitości względem własnej rodziny i odpłacania rodzicom wdzięcznością. Jest to bowiem rzeczą miłą w oczach Bożych. 5. Ta zaś, która rzeczywiście jest wdową, jako osamotniona złożyła nadzieję w Bogu i trwa w zanoszeniu prośb i modlitw we dnie i w nocy. 6. Lecz ta, która żyje rozpustnie, [za życia] umarła. 7. I to nakazuj, ażeby były bez zarzutu. 8. Jeśli zaś ktoś nie dba o swoich, a zwłaszcza o domowników, ten wyparł się wiary i gorszy jest od niewierzącego. 9. Do spisu należy wciągać taką wdowę, która ma co najmniej lat sześćdziesiąt, była żoną jednego męża, 10. ma za sobą świadectwo [o takich] dobrych czynach: że dzieci wychowała, że była gościnna, że obmywała nogi świętych, że będącym w ucisku przychodziła z pomocą, że pilnie brała udział we wszelkim dobrym dziele. 11. Młodszych zaś wdów nie dopuszczaj [do posługi Kościołowi]. Skoro bowiem znęci je rozkosz przeciwna Chrystusowi, chcą wychodzić za mąż. 12. Cięży [wtedy] nad nimi wyrok potępienia, ponieważ złamały pierwsze zobowiązanie. 13. Zarazem uczą się też bezczynności, krążąc po domach. I nie tylko są bezczynne, lecz i rozgadane, wścibskie, rozprawiające o rzeczach niepotrzebnych. 14. Chcę zatem, żeby młodsze

wychodziły za mąż, rodziły dzieci, były gospodyniami domu, żeby stronie przeciwnej nie dawały sposobności do rzucania potwarzy. **15.** Już bowiem niektóre zeszyły z drogi prawej, [idąc] za szatanem. **16.** Jeśli któraś z wierzących ma [u siebie] wdowy, niechże im przychodzi z pomocą, a niech nie obciąża Kościoła, by mógł przyjść z pomocą tym, które rzeczywiście są wdowami. **17.** Prezbyterzy, którzy dobrze przewodniczą, niech będą uważani za godnych podwójnej czci, a najbardziej ci, którzy trudzą się głoszeniem słowa i nauczaniem. **18.** Mówi bowiem Pismo: Nie zawiążesz pyska wołowi młóćącemu, oraz: Godzien jest robotnik zapłaty swojej. **19.** Przeciwno prezbyterowi nie przyjmuj oskarżenia, chyba że na podstawie [zeznań] dwu albo trzech świadków. **20.** Trwających w grzechu upominaj w obecności wszystkich, żeby także i pozostali przejęci byli lękiem. **21.** Zaklinam cię na Boga i Chrystusa Jezusa oraz wybranych aniołów, abyś tego przestrzegał bez uprzedzeń, nie powodując się w niczym stronniczością. **22.** Na nikogo rąk pośpiesznie nie nakładaj ani nie bierz udziału w cudzych grzechach. **23.** Siebie samego zachowaj czystym! Samej wody już nie pij, używaj natomiast po trosze wina ze względu na żołądek i częste twoje niedomagania. **24.** Grzechy niektórych ludzi są wiadome wszystkim, wyprzedzając wydanie wyroku, za niektórymi zaś idą ślad w ślad. **25.** Podobnie też wiadome są czyny dobre; a i te, z którymi jest inaczej, nie mogą pozostać w ukryciu.

Rozdział 6

1. Wszyscy, którzy są pod jarzmem jako niewolnicy, niech własnych panów uznają za godnych wszelkiej czci, ażeby nie bluźniono imieniu Boga i naszej nauce. **2.** Ci zaś, którzy mają wierzących panów, niechaj ich nie lekceważą z tego powodu, że są braćmi, ale niech im lepiej służą, dlatego że są oni wierzącymi i umiłowanymi jako uczestnicy dobrodziejstwa. Tych rzeczy nauczaj i do nich zachęcaj! **3.** Jeśli ktoś naucza inaczej i nie trzyma się zdrowych nauk Pana naszego, Jezusa Chrystusa, oraz nauczania zgodnego z pobożnością, **4.** [to] jest nadęty, niczego nie pojmuje, lecz choruje na dociekania i słowne utarczki. Z nich rodzą się: zawiść, kłótniwość, bluźnierstwa, złośliwe podejrzenia, **5.** ciągłe spory ludzi o wypaczonym umyśle i pozbawionych prawdy - ludzi, którzy uważają, że pobożność jest źródłem zysku. **6.** Wielkim zaś zyskiem jest pobożność w połączeniu z poprastawaniem na tym, co się ma. **7.** Nic bowiem nie przynieśliśmy na ten świat; nic też nie możemy [z niego] wynieść. **8.** Mając natomiast żywność i odzienie, i dach nad głową, bądźmy z tego zadowoleni. **9.** A ci, którzy chcą się bogacić, popadają w pokusę i w zasadzkę diabła oraz w liczne nierozumne i szkodliwe pożądanía. One to pogrążają ludzi w zgubie i zatraceniu. **10.** Albowiem korzeniem wszelkiego zła jest chciwość pieniędzy. Za nimi to uganiając się, niektórzy zbłądzili z dala od wiary i sobie samym zadali wiele cierpień. **11.** Ty natomiast, o człowiecze Boży, uciekaj od tego rodzaju rzeczy, a podążaj za sprawiedliwością, pobożnością, wiarą, miłością, wytrwałością, łagodnością. **12.** Walcz w dobrych zawodach o wiarę, zdobywaj życie wieczne: do niego zostałeś powołany i [o nim] złożyłeś dobre wyznanie wobec wielu świadków. **13.** Nakazuję w obliczu Boga, który ożywia wszystko, i Chrystusa Jezusa - Tego, który złożył

dobrze wyznanie za Poncjusza Piłata - **14.** ażebyś zachował przykazanie nieskalane, bez zarzutu, aż do objawienia się naszego Pana, Jezusa Chrystusa. **15.** Ukaże je, we właściwym czasie, błogosławiony i jedyny Władca, Król królujących i Pan panujących, **16.** jedyny mający nieśmiertelność, który zamieszkuje światłość niedostępną, którego nikt z ludzi nie widział ani nie może zobaczyć: Jemu cześć i moc wiekuista! Amen. **17.** Bogatym na tym świecie nakazuj, by nie byli wyniośli, nie pokładali nadziei w niepewności bogactwa, lecz w Bogu, który nam wszystkiego obficie udziela do użytkowania; **18.** niech czynią dobrze, niech bogacą się w dobre uczynki, niech będą hojni, uspołecznieni, **19.** odkładając do skarbca dla siebie samych dobry fundament przyszłości, aby osiągnąć prawdziwe życie. **20.** O, Tymoteuszu, strzeż depozytu [wiary], unikając światowej, czczej gadaniny i przeciwstawnych twierdzeń fałszywej wiedzy, **21.** jaką niektórzy obiecując, odeszli od wiary. Łaska [niech będzie] z wami!

Biblia Tysiąclecia, wydanie V.
Prawo autorskie © 1999, Pallottinum. Wszelkie prawa zastrzeżone.
Copyright © 1999 by Pallottinum. All rights reserved.